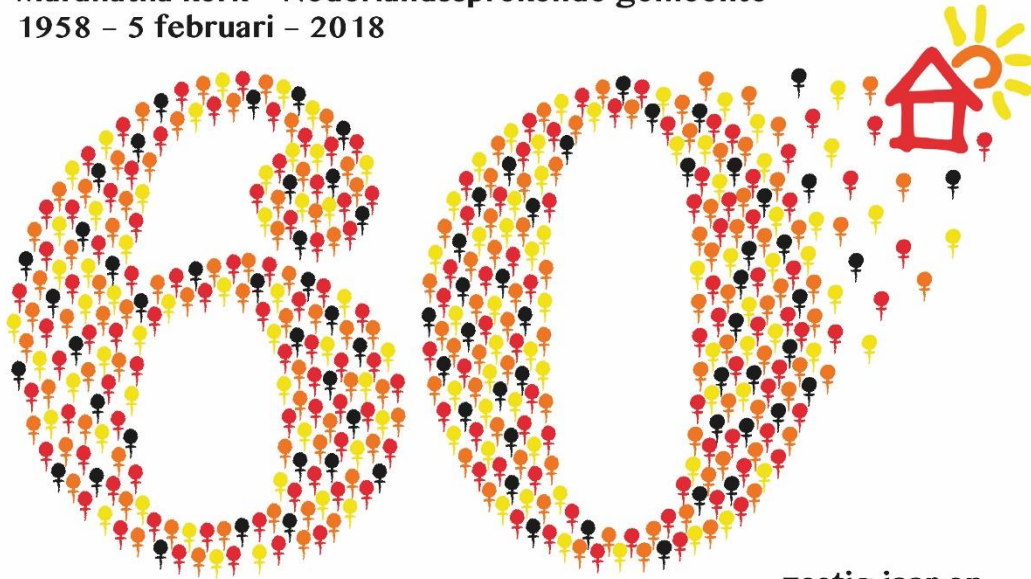

Maranatha kerk – Nederlandsprekende gemeente
1958 – 5 februari – 2018

zestig jaar en ...
eigenwijs de liefde van Christus rond Johannesburg doorgeven

Maranatha Mare

December 2017/Januari 2018

Jaargang 44 No 10

EEN KERSTGEDACHTE

De zwaarste plaag in deze dagen,
waar menig mens gewis aan lijdt,
is naast de drukke feestbanketten,
de gruwel van de eenzaamheid.

Als 's avonds onze kaarsjes branden,
de pakjes bij de kerstboom staan,
zijn er ook velen die vereenzaamd
al vroeg ter ruste zijn gegaan.

We vieren binnenkort uitbundig
dat Jezus kwam voor iedereen,
maar velen voelen zich nog altijd
volkomen moederziel alleen.

Wanneer wij van de eng'len zingen
en van een kindje, teer en klein,
dan zoeken zij waar in het duister
hún engelen gebleven zijn.

Heeft God ons niet weleer geroepen
een licht in duisternis te zijn
en om Zijn boodschap uit te stralen
als 'n zilv'ren kerstster in het klein?

Schenk eenzamen eens extra aandacht,
laat zien dat Christus werk'lijk leeft.
Dan voelen velen dat dit kerstfeest
ook hun iets van Gods liefde geeft!

Frits Deubel

<https://www.geestelijkegedichten.nl/ke006.htm>

De dans van oud en nieuw

“Oud-en-nieuw” – zo samen in één.

Mooi vond ik de Nederlandse taal toen ik dit voor het eerste hoorde. Tot toen dacht ik apart over die twee dagen. “Oujaarsdag” (*new year's eve*) voor de laatste dag van het vorige jaar. En “nuwejaarsdag” (*new year's day*) voor de eerste dag van het volgende jaar.

Maar één dag uit elkaar. Toch ook een j  ar uit elkaar. Volgens het menselijke construct dat we “tijd” noemen.

Maar zo samen zeggen “oud-en-nieuw” me mé er dan alleen maar iets over het menselijke construct van tijd. Op een dieper niveau is het ook sprekend van de menselijke realiteit van geloof.

Als gelovigen zijn wij oud-en-nieuw.

De oude mens in het vleeselijke, vergankelijke bestaan  en de nieuwe mens in Christus. Beide tegelijk.

Aan de ene kant zijn we elke dag vast gevangen in onze menselijk beperkingen. Maar aan de andere kant zijn we ook verlost en mogen elke dag opnieuw bevrijd leven. Beide tegelijk.

De Kerstkring, het begin van het kerkelijke jaar, het kerkelijke “oud en nieuw”, zegt het:

- *Advent*, de menselijke conditie van duisternis en wanhoop
- *Kerst*, de komst van het Licht, de mogelijkheid om te leven in het licht, om de toekomst tegemoet te leven met hoop – ten spijten van de realiteiten van ons menselijke bestaan in deze wereld.

Tegelijk oude mens  en nieuwe mens.

Tegelijk het oude leven  en het nieuwe leven.

Tegelijk het sterfelijke menselijke bestaan  en het opstandingsleven met Christus.

In dit tegelijk oud-en-nieuw leven hebben we ook dubbele burgerschap: van hemel-en-aarde. Van Gods wereld, Gods sfeer, Gods koninkrijk  en de wereld van hier-en-nu, het rijk van de vergankelijkheid.

De beweging tussen aarde en hemel, tussen de twee werelden waarvan we burgers zijn, is als een dans.

Traditioneel wordt met oud en nieuw gedanst. Men danst het oude jaar uit en het nieuwe jaar binnen. Ook de psalmist zingt over hoe God zijn klacht heeft veranderd in een dans, zijn rouwkleed heeft weggenomen en hem in vreugde gehuld (Psalm 30:11).

In de realiteit van het menselijke leven gaat die dans echter niet alleen in de ene richting. Niet alleen van klacht en rouw naar vreugde. Soms is de beweging ook weer terug, ook weer andersom.

Zolang wij op dit aarde leven in het koninkrijk der vergankelijkheid en het oude het nog voor een deel voor het zeggen heeft, blijft de levensdans een heen-en-weer beweging tussen oud en nieuw.

De uitdaging ligt daarin om oud-en-nieuw tegelijk te accepteren. En om te blijven dansen.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Zondag 26 november was het de laatste zondag van het kerkelijk jaar en was de thema: “een vierdag met alle heiligen”. Wij staken gedenkkaarsen aan voor allen die in het afgelopen kerkelijk jaar overleden zijn en ook voor alle geliefden die ons voor zijn gegaan over de jaren:

- Heleen Andeweg 1 december 2016
- Pieter de Haas 3 december 2016
- Willem Gaymans 1 februari 2017
- Georgina van Lindt 24 maart 2017
- Jack Wuestenenk 24 mei 2017
- Dick van den Eijkel 25 mei 2017
- Dick Voorneveld 6 juni 2017
- Ina Bosch 24 juni 2017
- Diets Hiddema 16 september 2017
- Ria Prins 13 oktober 2017
- Hennie Steenhuis-Pol 2 november 2017 (zus: Jannie Pol)
- Yvonne McDermot 14 november 2017 (vriendin: Milton Webber)

Wij dragen in onze gedachten en gebeden op alle geloofsvrienden die te kampen hebben met ziekte en de gevolgen daarvan, in het bijzonder Joop Lensink, samen met zijn Wil en kinderen en uitgebreide familie.

60ste Jubileum

Op 5 februari 2018 bestaat onze gemeente 60 jaar. Wij vieren dit heugelijke gebeurtenis op zondag 11 februari 2018 met een feestelijke eredienst en na afloop een koffietafel boven in de zaal. Als deel van onze feestvieringen ondernemen wij een project voor Marang House – zie verderop meer inlichting over Marang House.

Marang House

CARING FOR OUR CHILDREN

Mission Statement

To provide South Africa's seriously ill children from disadvantaged backgrounds with a stable home environment that enhances their likelihood of full recovery and improves the chance of fulfilling their dreams.

Marang House was founded in 1998 by the late Dr Pieter Ernst as a means for increasing the number of fortunate and offering a ray of hope and sunshine for South Africa's seriously ill children. A long-standing physician in Northcliff, Dr Ernst realised that for children with chronic conditions requiring long-term care, institutions such as government hospitals are not able to supply the ideal recovery environment that a stable home can.

Legacy of Success

Marang House has successfully offered a home to recuperate, learn and play, for more than 100 children during its many years in operation. With capacity to accommodate 12 children in the home at a time, Marang House has celebrated the successful recovery of more than 65 children who are now positively contributing to their communities and pursuing their dreams.

Hap slik weg deed de zee

Het 'Blauwe Raam' (Azure Window) van Malta is niet meer. Verzwolgen door de woeste zee. Hap slik weg. Raakt de zee dan nooit verzadigd?

Het ziedende water

Met de zee valt niet te spotten. Dat is gisteren maar weer gebleken. Malta's toeristische attractie het 'Blauwe Raam' viel ten prooi aan het ziedende water. Ooggetuigen hoorden een enorme klap, en weg was de rots boog. Nu resten slechts tienduizenden foto's en filmpjes waarop toeristen het 'Blauwe Raam' hebben vastgelegd. Ook zijn er speelfilms opgenomen waarin we de rots brug nog altijd als decor kunnen zien.

Bulderende zee

Als jongere heb ik vlak aan zee gewoond. In Scheveningen. Vanuit mijn slaapkamerraam kon ik de zee zien. In mijn bed heb ik vaak geluisterd naar de bulderende zee. Ik heb gezien hoe het strand smaller en smaller werd. Meer dan eens heb ik gekeken naar de afgekalfde duinen, na de storm.

Ik weet -gelukkig niet uit ervaring van dichtbij- hoe de zee gaten in gezinnen en families kan slaan. Vissers die op de zee bleven. Soms voltallige bemanningen.

Vaak heb ik gekeken naar het standbeeld van de Scheveningse vissersvrouw die steevast naar de zee blijft kijken.

En vaak ook heb ik de woorden op de sokkel gelezen:

*De zee, die steeds weer nam
Zal eenmaal wedergeven
Allen die zijn gebleven
Aan Hem die eerst ontkwam
De Heer van wind en water
Aan Christus Triomfator*

‘Allen.’ Niet alleen de vissers. Dan denk ik weer aan Malta. Nu verdween er een rotspartij in zee. Maar hoeveel bootvluchtelingen zijn daar al in zee gebleven? In 2015 bij slechts één scheepsramp mogelijk 800 of 900 tegelijk. (Stichting Bootvluchteling ging niet voor niets op Malta van start!)

De tekst op het monument spreekt over ‘Hem die eerst ontkwam – de Heer van wind en water – aan Christus Triomfator’. Waar staat in de Bijbel dat Jezus ontkwam aan de zee?

Gladde spiegel

We lezen over Jezus slapend in een bootje in een razende storm op een kolkende binnenzee. Het scheepje dreigt te vergaan, met de hele bemanning, inclusief Jezus. Jezus wordt gewekt, en onmiddellijk legt Hij de storm het zwijgen op. En de zee verandert van het ene op het andere moment in een gladde spiegel! Vandaar ‘de Heer van wind en water.’

We lezen over Jezus die over water loopt. Ja, over die woelige golven! En dan moet je weten dat in de Bijbel de zee (en ook wel water van rivieren) staat voor bedreiging van alles en nog wat. De zee verwoest alles wat God zo ontzettend mooi geschapen heeft. De zee staat uiteindelijk symbool voor één grote samenballing van alle krachten en machten die God van Zijn troon willen stoten. Maar Jezus is sterker dan de zee! (Hier kun je de tekst lezen van een oeroud lied over God die troont boven de golven.)

Kopje onder

We lezen ook over de doop van Jezus in de Jordaan. Kopje onder in het rivierwater. Het water wordt -als het ware- bijna Zijn dood. Dat is al een zinspelende op zijn latere dood aan een houten kruis. Aan het kruis sterft Hij. Maar de Bijbel vertelt meer: aan het kruis verslaat Jezus al die God-vijandige machten en krachten. Op de derde dag na zijn sterven staat Hij op uit de dood. Vandaar ‘Christus Triomfator’. Overwinnaar van de dood. Van alle God-vijandige en levensbedreigende krachten en machten. Ook van de zee! (Klik hier voor een lied van Sela over de doop.)

Onbedreigd leven

Er komt een moment dat de rol van de machtige zee is uitgespeeld. „En de zee was niet meer.” Dat is de Bijbelse droom van het leven op deze aarde vanaf de dag dat Jezus terugkomt uit de hemel: eindelijk onbedreigd en vredig leven. Dat gelooft die gebeeldhouwde vissersvrouw. Zij blijft kijken naar de zee. Ze ziet uit naar de dag waarop de zee ‘zal (...) wedergeven – allen die zijn gebleven.’

Roelof Vellinga

<https://ikzoekgod.nl/2017/03/hap-slik-weg-deed-de-zee/>

De Grote Bosplanter

De Grote Bosplanter had op een uitgelezen stuk land jonge bomen geplant die het goed deden. Ze voedden zich met het voedsel uit de rijke grond. Ze zogen hun sappen omhoog uit de beek. Ze ritselden vrolijk met al hun groene blaadjes in de blauwe lucht.

'Tof!' zei de Bomenplanter. 'Wat is mijn hof goed. Het is een waar paradijs.'

Elke dag ging de Grote Bosplanter zijn hof bezien. Hij verzorgde en vertroetelde zijn bomen. Zodoende waren ze erg gelukkig. Er was een opgewonden geritsel en geruis tussen de takken van de bomen. Vogels nestelden zich er. Ze floten en tierelierden. Ze prezen de Bosplanter om zijn wijs beleid. En onder de bomen in hun schaduw schuilden de dieren, wilde en tamme. Er heerste vrede in de hof. Liefde en geen geweld. Zoals het was moest het altijd blijven. Leve de beken vol water. Leve de wind die waait. Leve de bomen die zo'n goede planter hebben. Op een keer zagen de bomen een smerige man. Hij loerde onheilspellend. Ze voelden zich bedreigd en vroegen dus 's avonds aan de Grote Bosplanter of hij die man kende.

'Inderdaad. Ik ken hem.' was het antwoord. 'Dat is de leugenaar. Je kunt hem nooit vertrouwen.'

Op een kwade dag echter sloop de dief zo maar naar binnen over de muur. Hij sleepte iets vreemds achter zich aan. Het was lang, dun en hol. Wat zou dat zijn? De dieren hielden op met spelen. Ook de bomen stonden roerloos. Wat zou er gaan gebeuren?

'Verrassing!' riep de man grijnzend. 'Dit is voor jullie.'

En omdat ze niet meteen reageren: 'Nou, hoe zit het? Bedanken jullie niet? Stelletje Houten Klazen. Hebben jullie nooit een waterslang gezien?'

'Een waterslang?' ritselen de bomen verbaasd. 'Waar is die voor nodig?'

'Hou eens even je mond dicht. En luister. Jullie halen water uit de grond, hè? Met je wortels. Waar gaat dat naar toe?'

'Naar onze bladeren.'

'Precies, precies. En wat heb ik hier voor jullie?'

Ze aarzelen. 'Een waterslang. Dat zei u net.'

'Juist en waarvoor? Voor de nieuwste, allernieuwste watervoorziening die je maar kunt bedenken.'

Een nieuwe manier van watervoorziening? Door middel van slangen? Hoe werkt dat dan?

'Stilte!' brult de vreemdeling. 'Ik zal het laten zien.'

Hij sluit de slang aan op de waterkraan en houdt hem recht omhoog, boven zijn hoofd. Het water spat vrolijk over zijn lijf. Hij wordt er niet bepaald schoner van.

'Gezien?' roept hij, terwijl hij de kraan weer dicht zwiept. 'Zo gaat dat.'

'Ja maar...' klinkt bescheiden en zacht de stem van de kersenboom. 'Daar hebben we toch de regen voor?'

'Geachte houten Klazen,' zegt de vreemde man. 'Zoals jullie al gehoord hebben met je eigen oren, spreekt de kersenboom dwaasheid. Regen komt van boven, dat weet iedereen, maar dit water komt van beneden.'

'Hè? Ja, o ja.' lachen de bomen kittelig.

'Kerseboom toch!' vermaant de beuk streng. 'Houd die onzin voor je.'

De kersenboom kleurt, wat haar niet onaardig staat en buigt beschaamd haar takken.

'En mag ik u dan een vraag stellen?' gaat de beuk deftig verder zich tot de man richtend.

'Wij bomen zien zeer goed, dat u water van beneden haalt en het naar boven eh... hoe noem je dat... transporteert.'

'Transporteert,' grinnikt de dief.

'Ja,' dat bedoel ik.' antwoordt de beuk. 'Maar wat ligt daar voor ons voor voordeel in? Immers doen wij dit nu zelf via onze innerlijke kanalen. We hopen dat u ons deze vraag niet kwalijk neemt.'

De vreemdeling grijpt met een wanhopig gebaar naar zijn hoofd.

'Lieve help! Dat jullie zaagsel in je kop hebben wist ik, maar dat jullie zo slecht kunnen nadenken verbaast me zeer. Goed. Voor deze beuk, die zoals ieder ziet al oud en verlept is, zal ik het geheel nader verklaren.'

De beuk kleurt nog harder dan de kersenboom. Hij wordt op slag een rode beuk.

'Als jullie deze moderne watervoorziening hebt, dan kun je gaan en staan waar je wilt,' verklaart de vreemdeling. 'Je hebt dan je wortels niet meer nodig. Kijk naar mij. Nu sta ik hier en nu... (Hij gaat vijf stappen verder...) sta ik hier. Ik ben vrij zoals je ziet. Kun jij een stap opzijaan, beuk?'

'Eh... Nee.' zegt de beuk beleefd, bang weer een flater te slaan, 'We kunnen wel zwaaien.'

'Ik kan het beste zwaaien,' roept een dun populiertje, 'Ik zwaai met gemak een meter.'

'En ik kan er ook een houtje van.' zegt een hoge palm.

'Zwaaien is niet lopen.' bitst de man, 'Afijn, ik ga maar weer. Morgen kom ik wel weer eens langs. Ik moet nog bij veel bomen die moderne waterleiding aanleggen.'

De vreemdeling verdwijnt met een lenige sprong over het muurtje.

'Hé, wacht, meneertje!' roept het frivole berkje hem achterna. 'Komt u eens terug. Het lijkt me wel wat. Zou ik dan ook kunnen dansen? Het lijkt me verrukkelijk om vrij te zijn. Ik zou dan de polka kunnen leren of lekker swingen.' 'Eindelijk een vrouw naar mijn smaak,' roept de moordenaar. Hij komt de hof weer binnen.

'Madame, ik kus uw hand. Morgen maak ik u vrij. U bent de eerste, de prima donna. Maar een ding. Dit mag niet bekend worden bij de Bosplanter. Begrijpen jullie dat?'

Die nacht doen veel bomen geen oog dicht. De berk is het meest opgewonden. 'O, heerlijk,' zucht ze. 'Dansen. Wie weet word ik nog beroemd. Prima Donna noemde die man het. Heeft dat niet met ballet te maken? Hoe heet zo'n hele draai om ook al weer? Een pi... wacht even.'

Ze gaat het de goudenregen vragen.

'Psst! Goudenregen. Weet jij hoe een hele draai om heet?'

'Bedoel je een pirouette, berk?'

'Ja, precies, een pirouette.'

'Stilte,' roept de treurwilg klagend. 'Ik kan niet slapen van jullie geritsel.'

Even is het stil. Dan zegt de rode beuk: 'Die man was anders wel wijs, hoor! Zoals hij dat nieuwerwetse gedoe uitlegde!'

'En onze Heer dan?' vraagt de kersenboom met heldere stem. 'Kunnen we hem dan niet meer vertrouwen? Hij noemde die man een leugenaar.'

'Jaja.' vallen een paar bomen haar bij. 'Ze heeft gelijk. Wij vertrouwen die vreemde niet.'

'Kinderen,' waarschuwt de enorme olijfboom. 'Ga slapen. Morgen spreken we weer verder.'

Dan daalt de stilte over de hof.

De volgende dag stopt er een vrachtwagen vol slangen vlak voor de poort. De Japanse kers, met oosterse gastvrijheid, opent de deur.

'Kom binnen,' zegt ze hartelijk zoals het een Japanse schone betaamt. Ze buigt diep. Ze buigt voor de moordenaarsfamilie. De man heeft zijn zoons meegebracht.

'Opzij!' schreeuwen ze en rijden brutaal de hof binnen. Veel bloempjes worden onder de banden platgedrukt. Ze schreeuwen om hulp, maar hun zachte stemmen worden niet gehoord. Midden in de hof worden de slangen uitgeladen en ook wat grote zagen. De bomen kijken verbaasd toe. Zoveel slangen? En al

die zagen? Alleen de kersenboom zou toch die nieuwerwetse watervoorziening krijgen?

De vreemde man loopt naar de waterkraan en controleert even of er water uit komt. Handenwrijvend kijkt hij om zich heen.

'Zo, geboomte. Dan is nu de Dag van Bevrijding gekomen.'

Hij gaat op de verhoging staan, zet de handen in de zij en vervolgt: 'Beseffen jullie wel dat je slaven bent? Jullie hebben alleen maar besef van vast en niet van los. Wees reëel,' roept hij. 'Buiten deze hof ligt een wereld vol zaken, waar je geen benul van hebt. Willen jullie dat zomaar aan je voorbij laten gaan?'

'Nee, meneer,' fluisteren ze allen, erg onder de indruk.

Sjonge, wat een sufferds zijn ze toch. Wat dom om deze kans op een totale feestelijke ommekeer te verspelen.

De appelboom laat van geestdrift een appel vallen. De palmboom wuift met haar bladeren, alsof ze een nieuwe koning binnenhaalt. De vreemdeling slaat het tafereel met welgevallen gade. Op het juiste moment heft hij zijn armen en zegt: 'Ik ga jullie een vraag stellen, hoor je?'

Ondertussen zijn de zoons van de vreemdeling voortdurend aan het vechten. Ze duwen en stompen elkaar. Het zijn echte naarlingen. Zodra er eentje met een smak tegen de verhoging botst, waarop zijn vader staat te spreken, pakt deze hem ruw beet en smijt hem tegen de eik. Versuft blijft hij liggen.

'Beste kameraden,' vervolgt hij fluwelig. 'Ik beloof je een gouden toekomst.'

Zij denken aan goud, maar hij aan het grote vuur, dat hen te wachten staat.

'En uiteraard is mijn vriendendienst geheel gratis.'

De leugenaar haalt een radio uit de vrachtwagen, draait wat aan de knoppen en daar schettert oorverdovende muziek door de tuin.

'I love you, yea, yea!'

Zo begint het duivelse werk met de berk als eerste slachtoffer. Met haar takjes hooggeheven wacht ze tot de zaag haar heeft losgemaakt. Sierlijk klemt ze de slang tussen haar fijne takjes. Als het frisse water langs haar bast omlaag stroomt, juicht ze: 'Heerlijk. Dit is echt het einde.'

Doordat de berk tussen de andere bomen staat, valt ze niet direct om. De blijde kreten van de berk, de opzweepende muziek, stimuleren de appelboom om ook mee te doen.

Zelfs de beuk vraagt aarzelend. 'Ben ik niet, eh... te oud? Ik zou ook wel eens een kijkje buiten deze hof willen nemen.'

Er eer een uur verstreken is zijn alle bomen in de hof ontworteld. Ze houden elkaar nog in evenwicht. De boze geeft ze de slang in de takken en laat het water bruisen. Dan stapt hij met zijn kinderen in de auto en geeft vol gas.

Het is al laat die middag als de Bosplanter de ravage ontdekt. Een klein briesje was voldoende om alle bomen om te doen vallen. Er staat er niet een overeind. Wat triest. Tranen rollen uit zijn ogen. Hij heeft zijn bomen zo lief.

Verdrietig zoekt hij zijn zoon op en vertelt hem alles.

'Vader,' zegt deze, 'ons levenswerk is vernield. Maar die leugenaar zullen we te pakken nemen. Ik ga naar de hof en doe alsof ik een boom ben. Als hij mij dan wil verleiden...'

'Goed, m'n kind.' zegt de vader, 'Ga. Probeer te redden wat je redden kunt.'
Ondertussen overleggen de bomen met elkaar. Er zijn twee partijen. Sommigen zeggen: 'Als we goed ons best doen komen we echt wel weer overeind.'

'Ik ben sterk.' zegt de eik.

'Samenwerken, samenwerken.' zegt de den, de stekelige.

'En meer studeren.' vindt de beuk. (Zoals eenieder weet worden lessenaars van beukenhout gemaakt.)

'Ik zie toch nog wel wat in die betere wereld,' zegt het berkje, zich nog niet in het minst bewust van de ernst van de situatie...

'Als die man terugkomt zet hij ons wel weer op poten.'

'Op stelten, bedoel je,' zegt de wijnstok. Hij behoorde tot de minderheidspartij. 'Ik heb niks om op te vertrouwen. Mijn hout is waardeloos. Mijn druiven waren mijn enige trots. Die kan ik wel afschrijven. Mij wacht het vuur. Zonder wortels.... Hoe kom ik zo stom. Mijn enige hoop is de zoon. Hij komt. Wacht eens... Ik hoor zijn voetstap al.'

Terwijl de bomen ruziën, studeren, toverformules uitspreken en van alles bedenken om maar weer overeind te komen, komt de zoon en gaat onopvallend in de boomgaard staan. Hij valt de boze man vanachter aan en dwingt hem op de knieën. Het wordt een strijd op leven en dood. Tenslotte wint de zoon het. Vanaf die tijd begint de reddingsactie.

De kinderen van de vreemdeling zijn inmiddels rondgegaan om de bomen zogenaamd op te beuren. Vol voorgewend medelijden geven ze advies. Tegen de treurwilg, die klaagt over futloosheid en slappe blaadjes, zeggen ze: 'Neem wat kalmerende middelen.'

Sindsdien kan de wilg niet meer buiten de medicijnen.

Het merendeel van de bomen klaagt trouwens over zenuwen. De adviseurs bevelen frisse lucht aan en afleiding. Ze geven zelfs cursussen in ontspannen.

'Denk niet aan uw probleem.' is hun raad. 'Binnenkort zult u deze hof verlaten...'
Dat hen daarbuiten echter een groot vuur wacht, vertellen ze niet.

Maar wat een geweldig iemand is de zoon. Met inzet van zijn leven redt hij vele bomen uit het vuur. Voor hem zijn ze niet waardeloos. Hij maakt er een prachtig huis van voor zijn vader. Inmiddels wordt er met de kinderen van de boze voorgoed afgerekend. Wat een opluchting.

De tuin, weer opnieuw aangelegd, is mooier dan ooit. Het is een heerlijk paradijs, waar de bloemen geuren en de vogels zingen tot eer van de Grote Bosplanter en zijn Zoon.

http://mijnbijbelverhalen.nl/2012/images/pdf_verhalen/KERSTVERHALEN.pdf

F-A-M-I-L-Y

I ran into a stranger as he passed by
"Oh, excuse me please" was my reply
He said, "Please excuse me too;
I wasn't watching for you"
We were very polite, this stranger and I.
We went on our way and said goodbye.

But at home a different story is told,
How we treat our loved ones,
Young and Old.

Later that day, cooking the evening meal,
My son stood beside me very still.
When I turned, I nearly knocked him down.
"Move out of the way" I said with a frown.
He walked away, his little heart broken.
I didn't realise how harshly I'd spoken.

While I lay awake in bed,
A still small voice came to me and said
'While dealing with a stranger, common courtesy you use,
But the children you love, you seem to abuse.

Go and look at the kitchen floor,
You'll find some flowers there by the door.
Those are the flowers he brought for you.
He picked them himself: pink, yellow and blue.
He stood very quietly not to spoil the surprise, and
You never saw the tears that filled his little eyes'

By this time, I felt very small
And now my tears began to fall.
I quietly went and knelt by his bed;
"Wake up, little one, wake up," I said.

"Are these the flowers you picked for me?"
He smiled, "I found them, out there by the tree.
I picked them, because they're pretty like you.
I knew you like them, especially the blue".

I said: "My son, I'm very sorry for the way I acted today;
I shouldn't have yelled at you that way"
He said 'Oh Mom, that's okay.
I love you anyway'
I said "Son, I love you too,
And I do love the flowers, especially the blue".

Finally, what do you think is behind this special story? Do you know what the word FAMILY means?

(F)ATHER- (A)ND - (M)OTHER, (I) (L)OVE- (Y)OU!

Author unknown

VOORNEMENS NODIG?

geef eens een compliment in plaats van kritiek
doe iets voor een ander zonder iets terug te vragen
omhels iemand wees lief voor jezelf
laat oude pijn los observeer eens in stilte
geef weg aan de armen wat je anders op marktplaats zou zetten
hoor de waarheid, ook al doet die pijn
praat minder, luister meer
vergeef iemand lach om jezelf
zoek eens je eigen grenzen op
vul je huis met herinneringen in plaats van dingen
sta jezelf toe om eens ongegeneerd te huilen
vertel je geliefden hoe veel je van ze houdt kom voor jezelf op

Dienstrooster December 2017

	3 Dec Koffie	10 Dec	17 Dec	24 Dec
1	E de Jong	KJ Leeuw	F v.d. Kuil	Vrijwilliger
2	T van Wyk	JW Hoorweg	C Reinten	Vrijwilliger
3	J de Jong	R Boer	R Boer	Vrijwilliger
4	N Knoester	D Kruger	H Kettner	Vrijwilliger
5	A Knoester	A Basson	K Strydom	Vrijwilliger
Groet	H Kettner	W Kruger	I Pol	H Kettner
Bloemen	W Mandelstam	H Kettner	F Smal	Fam. Reinten
Koffie				
	25 Dec	31 Dec		
1	C Reinten	Geen		
2	E de Jong	Eredienst		
3	J de Jong			
4	A Knoester			
5	W Kruger			
Groet	M Letterie			
Bloemen	Fam. Reinten			

Dienstrooster Januari 2018

	7 Jan	14 Jan Koffie	21 Jan	28 Jan
1	C Reinten	E de Jong	F v.d. Kuil	F Smal
2	F v.d. Kuil	C Reinten	KJ Leeuw	E de Jong
3	H Kettner	R Boer	A Knoester	J de Jong
4	D Kruger	J de Jong	N Knoester	D Kruger
5	L Dibb	A Knoester	H Kettner	I Pol
Groet	W Kruger	M Letterie	P Reinten	H Kettner
Bloemen	H Kettner	M van Zee	E v.d. Kuil	I Pol
Koffie		F Smal C Koning		

Agenda December 2017

Zondag 3 1 ^{ste} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken/Sinterklaas Cadeautjes (levensmiddelen) voor Marang House
Dinsdag 5	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 10 2 ^{de} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 12	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Donderdag 14	19h30	Bijbelstudie Noord-Johannesburg Rieneke 011 704 1840
Zondag 17 3 ^{de} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 19	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 24 4 ^{de} Advent	10h00	KERSTZANGDIENST Koffie en krentenbrood na afloop
Maandag 25	10h00	Kerstdienst Ds. Y Dreyer
Woensdag 27	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 31	GEEN EREDIENST	

Agenda Januari 2018

Zondag 7	10h00	Eredienst Gastpredikant
Dinsdag 9	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 14	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 16	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Donderdag 18	19h30	Bijbelstudie Noord-Johannesburg Rieneke 011 704 1840
Zondag 21	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 24	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 28	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 30	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

Verjaardagen December 2017

Vrijdag 1	Yolanda Dreyer	082 893 2104
Vrijdag 1	Ineke Goede	
Zondag 3	Mike Knoester	082 890 3426
Zaterdag 9	Hilde Hoorweg	072 666 8082
Zondag 10	Brandon Groenewald	
Maandag 11	Paul Reinten	083 377 7277
Woensdag	Wilma Rall	079 796 6233
Donderdag 21	Jakkie Knoester	
Zaterdag 23	Nico Kiewiet.	011 662 1310
Vrijdag 29	Ernest de Jong	082 455 1803

Verjaardagen Januari 2018

Maandag 1	Robin Mc Donald	
Dinsdag 2	Ferdi van der Kuil	082 336 1035
Dinsdag 2	Vera Weggelaar	082 341 9729
Woensdag 3	Hanja Kettner	082 546 8471
Vrijdag 5	Martina Letterie	079 987 3919
Maandag 8	Wikus Kruger	082 336 9603
Maandag 9	Janny van den Eijkel	072 197 0077
Vrijdag 12	Bram le Roux	
Donderdag 18	Ina Pol	082 561 1623
Zaterdag 20	Ellzey Groenewald	

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 081 493 9756 chiefsub@gmail.com